

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvscvla Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis

Marca, Pierre de

Parisiis, 1681

II. De adventu Magorum ad Christum, & an Reges fuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14704

men in Lucae Græcos codices, ea scilicet opera, ut putabatur, emendandos, intrusum sit. Quod deinde vitium editiones omnes, etiam Latinam antiquam Hieronymo vetustiore, pervasit.

D I S S E R T A T I O

*De adventu Magorum ad Christum, & an
Reges fuerint.*

TR E S præcipuæ quæstiones moveri solent circa Magorum adventum, an acciderit antequam salvator sifteretur in templo vel postea, an ex Perside vel Arabia profecti sint, & modus conciliandi narrationem Matthæi cum Luca.

I. Prima conficitur ex verbis Matthæi, qui narrationem ortus Domini, angelorum nuntium, & pastorum officia, nullo alio interjecto, cum Magorum adventu connectit. Deinde ad oppidum Bethlehemi accessisse docet antequam aliorum Dominus diverteret. Hujus argumenti vis ex dicendis detegitur. His adjungi potest vetusta plurium patrum traditio, qui jacentem in præsepio infantem à Magis adoratum scribunt; licet probabilior videatur eorum sententia qui è stabulo in domum puerperæ opportunam secessisse

Iosephum & Mariam existimant ex ipsis
Matthæi verbis scribentis Magos intrasse
domum, non stabulum.

II. In secunda quæstione, quam ali-
qui veterum tradunt opinio, nempe ex
Arabia profectos Magos, certior est. Al-
tera quippe de Perside non alio nititur
fundamento quàm quòd ejus auctores sibi
persuaserunt Magorum nomen peculiare
fuisse Persis, quo sapientes & syderum
scientiæ peritos significabant. Sed in Ara-
bia, quæ quidem est vastissima regio in
Desertam, Petræam, & Felicem tributa,
& à variis Regibus & Dynastis olim occu-
pata, vigeat scientiæ syderalis summa
peritia & politici regiminis usus, ut docet
Strabo, Magorumque nomen pro sapien-
tibus non erat ibi incognitum. Porrò Ara-
biæ positus, ratione Iudææ, erat ad orien-
tem, & intervallum itineris ex Arabia Fe-
lice ad Hierosolyma poterat intra octi-
dium per camelos facilè peragi. Quare
cùm Matthæus profectos ab oriente Ma-
gos dicat, ipsam Arabiam ferè designat.
Quid si munerum ab illis oblatorum spe-
cies addas? aurum nempe, thus, & myr-
rham, quæ sunt aromatum genera dome-
stica & propria Sabææ regionis in Arabia
Felice; ubi quoque aurum non ignobile
gignitur, ut docet Plinius. Quare tributa

quoque populi Regibus solvebant olim hodieque solvunt ex illis tribus speciebus. Vnde factum ut Regina Saba ad colendum Salomonem aurum & aromata, thus scilicet & myrrham præcipuè inter cetera obtulerit. Quo exemplo Magi Regem Regum adoraturi, muneribus similibus illum honestarunt; ex quorum discrimine Iuvenicus Presbyter solerter collegit Christum pro Deo & homine adeoque Rege à Magis veneratum.

Aurum, thus, myrrham Regique hominique Deoque Dona ferunt.

quem locum laudavit etiam Hieronymus. Hujus generis cultus à Davide & Isaia prænuntiatus fuerat, qui Reges Arabum aurum & thus delaturos Christo spiritu præfago cecinere. Itaque cùm historica narratio cum prædictione congruat, non est quòd Arabia relicta, ad Persidem Magos inquisituri pergamus, unde non poterat dierum tredecim intervallo ad Hierosolymorum urbem Iudææ umbilicum perveniri, ut factum à Magis. Eos plerique veterum Reges dixere ex prophetiæ auctoritate, id est, Dynastas pagi alicujus; quales erant non pauci in Arabia, nulli verò in Perside.

III. Ceterùm illis stellarum cursus ex more meditantibus novum sydus apparuit:

ruit: de quo invicem conferentes, ex regulis suis hauserunt novi Regis ortum portendi. In qua contemplatione per biennium defixi, interiùs à Deo tandem moniti sunt Regem illum in Iudæa jam recens in lucem editum, ejusque dominio, utpote Dei atque hominis, gentes omnes subjiciendas, quarum ipsi veluti primitiæ libari debebant. Extemplò accesserunt ad urbem Hierosolymorum, putantes humanæ rationis ductu (non autem stellæ, cujus in hoc officio non meminit Matthæus) Regem in regia sede natum. Quare cum fiducia quærunt ubinam sit Rex ille Iudæorum quem stellæ testimonio, quæ illis in oriente apparuerat, adoraturi venerant. Successit consultatio Herodis anxii de loco ubi nasciturus erat Messias. De alio quippe in Iudæa cælestia prodigia expectanda non putabat. Respondere principes sacerdotalium familiarum & legis periti à Michæa designatum nativitatis locum in Bethlehem Iudææ, quæ erat civitas Davidis ortu celebris. Tunc ipse, semotis arbitris, stipulatur à Magis, priùs de tempore apparitionis stellæ percontatus, ut ad urbem redeant, sibi omnia quæ puerum tangerent diligenter narraturi, ut ipse eodem adorationis officio defungi posset. Egrediuntur ex urbe Magi, Beth-

lehemum sine dubio juxta responsi à prudentibus dati fidem profecturi. Sed insperatò illis extra muros apparuit sydus quod in oriente viderant, inquit Matthæus, non autem in profectioe ad Iudæam, ut scribunt ferè omnes contra diserta Matthæi verba. Ejus ductu ad ipsam domum ubi erat puer accedunt in oppido Bethlehemitico; ubi laboris sui fructum capiunt ex aspectu & adoratione pueri.

IV. Quis dubitat quin peregrinorum hominum iter Messiaë adventum prædicantium & plures civium consecrati fuerint, & quin eorum vestigia per exploratores & curiosos qui solent esse in ministerio aulico, Herodes alioquin ob rei novitatem & magnitudinem perturbatus preserit? Quare latere non potuit domus in quam ingressi sunt cum famulatio suo, quamque splendor fulgentis syderis cum stupore aspectantium designabat; adeoque cunctis patuit filium Mariaë pro Messia à Magis adoratum. Monentur autem in somnis à Deo ne Herodem invisant; ne scilicet scelerati & impii hominis de parricidio cogitantis commercio polluerentur, non autem ut pueri habitatio Herodem lateret, quæ non poterat illi non esse manifesta. Interim dum magnitudine sceleris territus apud se deliberat de nece Messiaë,

fluxere dies præstituti à lege pro matris & partus lustratione legitima, quam purificationem dicimus. Ejus peractæ solennia describit Lucas cap. 11. & publicam Simeonis professionem in templo factam, puerum illum esse tot votis expetitum Messiam pro salute Israël & gentium à divino numine datum. Commotus ex relatione Magorum Herodis animus vertit in apertum furorem, testationis à Simeone de Christi præsentis persona factæ in templo coram frequenti sacerdotum & populi cœtu fama per civitatem sparsa. Quare crudele illud consilium de Christo interficiendo statim exequi parat, dato spiculatoribus & militibus funesto mandato. Interim eadem die post oblationes rite peractas Iosephus & Maria cum puero redeunt Bethlehemum, quod non longè aberat ab urbe. In idem quoque oppidum paulò pòst se conferunt truculenti mandati excutores. Nec dubium quin domum omnibus notam, ubi Christus habitabat cum parentibus, invaserint, spe certa jugulandi pueri. Sed in somnis monitus ab angelo Iosephus ut salutem pueri consuleret fugam in Ægyptum capeffendo, nocte in tempesta, ut par est credere, se præproperè ad iter accinxit. Tum milites, ex veteri aut novo mandato Herodis latere in-

ter suos non aufugisse Christum autumantis, infantes universos oppidi illius & vicini pagi absque delectu jugulant, à bimatu tamen & infrà, juxta tempus stellæ quod Herodes exquisierat à Magis, inquit Matthæus. Quæ verba errandi occasionem quibusdam veterum præbuerunt existimantibus bimulum fuisse Christum quando Magi stella inspecta itineri se commiserunt. Ea verò sic accipienda sunt. Biennio ante Christi ortum apparuit stella. Illo verò nato demum moniti sunt Magi portendi nativitatem Regis Iudææ, qui nationibus esset dominaturus, eumque ab ipsis colendum. Itaque Herodes à tempore apparitionis stellæ, id est, à duobus annis antecedentibus natum fuisse Christum aut à tempore profectionis Magorum existimans, interfici jussit pueros à bimatu & infrà. Sed quare rationem in eo facinere quæsumus quod furore potius patratum est quàm consilio? Scilicet obniti se posse credebat divini numinis decreto de salute humani generis solliciti, & opprimere Christum, quem ipse religione à vita Iudæus, licet gente Idumæus, sciebat rectorem populo per vaticinia promissum.

V. Diximus ex Matthæo Iosephum cum puero & matre à Bethlehemo profectum in Ægyptum. quod fieri non potuit

ante solennia purificationis. Porro post purificationem abiit in Nazareth, ut tradit Lucas. Qui sanè non pugnat cum Matthæo, cujus evangelium legerat. Ideo quam iste fugam in Ægyptum descripserat, ille omisit, & vicissim exposuit purificationis solennia à Matthæo prætermissa. Itaque significat expleta purificatione, post reditum ex Ægypto scilicet, Christum in Nazaretho constitutam & fixam habitationem habuisse, non autem in Bethlehemo, licèt in eo oppido natus esset.

E X E R C I T A T I O

De singulari primatu Petri.

I. **C**ONTINGIT plerunque curiosis antiquitatis investigatoribus ut novarum observationum publicandarum libidine correpti, ad inficetas & absurdas opiniones amplectendas descendant: quas si à novitatis cupidine vacuo & libero animo expenderent, ipsi eas respuerent primi, & suæ auctoritatis pondere compressas perpetuo silentio damnarent. Ejus generis est sententia recentioris cujusdam, qui non infimum inter eruditorum subsellia locum occupat. Exciderat illi, in commentatione quadam, ut Petri & Pauli